

Franckesche Stiftungen zu Halle

Cithara Sanctorum, Zgew. 5, 8. aneb Zal'my a Pjsné Duchownj staré y nowé, kterýchž Cýrkew Ewangelická ...

Walther, Samuel Benjamin

Lipsk, 1737

VD18 10750436-001

X. K Památkam Saatyč a Mučedlníkŭ

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permission, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574)

gš tam Angela, aby kwům ja-
wěl vsa, by mu neškodili.

10. Tehdy Král naramně po-
divil se z toho, že by wyswobo-
zen byl slauha Boha živeho, od
tak vkrutně zwětj, neb gest na
něm nebylo, nijadného znamenj.

11. Při swatých mužjch to ča-
stokrat se dalo, gaťož v tom w
nowem zákoně stogj napsano, těj
při swatem Petrowi, kterak gest
on byl zproštěn z mocy Hero-
desowy.

12. Pro Pána Krysta wsazen
byl do žaláře, swětlo se zasně-
tílo gasněti nežli zač, neb Bůh
Angela swěho, poslal gest tak
mocného, aťby wyswobodil ho.

13. Násse putowánj, zde na
tomto swětě, byloťby welmi
pracné, bez twě pomocy Božské,
násšby žiwot zahnuť, gaťo snib
se rozplynul, násš Pane wsse-
mohaucy.

14. Sam od sebe člověk ne-
můž srozuměti, kterak Pán Bůh
nebesky, spravuge násse krotky,
žadny toho nepozna, řdož hřichu
mrzutému, w swem srdcy mj-
sto dáwá.

* 15. Y předej ty bídny na to

nespomínáš, že smíš hřichy pa-
chat, ano se sam Bůh dšwa, y
tate twogi strážnj, z toho jar-
mutel magj, widauc twě že či-
něnj.

16. Raduť wydawagi, wnu-
řagje duchowně, že ďábel obřaz-
kuge, okoľo tebe slyně, kterakby
tě oklamal, a pokušenjm swázal,
by se nepamatowal.

* 17. O milý člověče! mēg se
na paměti, řdyž pokušenj přig-
de, vmēg mu odolati, zpomen
na vmučenj, na wssecka dobroz-
dinj, na ty krásně Angelj.

18. Wěznj že tě Pán Bůh ni-
řdy neopustj, budešli geho wůli
zde plniti na zemi, chowage se
střízliwě, a žiw gsa spravedliwě,
wssecko snasšege mile.

19. Aľ jagistě násš Pán tak
gest dobrotiwj, že mu mšlo by-
dliti, w srdcy takowjch lidj,
wssecko gim štěďře dáwá, žaťo-
li slauha žada, o dobroto ne-
smirna!

20. Začnauce hřasyť, swatý
na wysostj, tobě budjž čest chwá-
la, genž od počatku byla, swa-
tý, swatý na wěky, Čyřstiwj,
mocy syla, kteraz před wěky byla.

X. K Památkam Swatých a Mu- čedníků.

1) Wubec, o Aposťoljch a ginych Swědcy Páně.

(351.)

Kyrre.

Wspodine wšdrcky mocny,
prošgne tě lid nemocny,

buď pomocny: Otče, smilůg se
nad námi.

2. Obdaril's Swatě slasťosť, w
gich mučednickě těžkostj, z swě-
mířo-

(353.)

Credo.

Wěrměj w Boha Dtee, wse-
ho Stworitele, toho do-
brého wůdce, nasseho Spasitele.

2. Webe s wšs světkosti, rači-
geš stwōiti, a zemi rozličnosti,
přediwne ozdobi.

3. Wěrměj w Syna geho,
Pána GEzu Křsta, geho z Du-
cha swateho, počala Panna čistá.

4. Narodil se z Panny, Král,
Bůh wseho swēta, aby w swō-
bodil nás, od vřutného dābla.

5. Trpěl od mládosti, swēho
narození, muky, bdy, těžkosti,
to wse pro své stwōení.

6. Wmřel gest na kříži, do hro-
bu položen, brál se do pekla, s
moch, wstal gest z mrtwých w
třetí den.

7. Wstoupil na nebesa, k Bo-
hu Dcey swēmu, tam přimluw-
chm nassim gsa, proti dāblu
zlostinému.

8. Sedj na prawicy Boha
Dtee swēho, odtud přigda swau
moch, bude sandiř každého.

9. Wěrměj y w swateho Du-
cha Těssitele, Dcey, Synu ro-
wného, wěrných poswētitele.

10. Zaš cychew swatau, swa-
tých obcowāni, křtj w tomto
žiwotě, stoji w prawém pořāni.

11. Hě chū odpustěni, to z w-
ry držime, twēmu se smilowā-
ni, na každý den těssime.

12. Rdnj z mrtwých wstane-
me, před twým hroznm san-
dem, buď milostiwým Pānem,
deg žiwot wěčný, Amen.

(354.)

Do dce zde Bohu skaužitj,
a do žiwota přigiti: ten
musj mnoho snāsseti, na swētě
auzkosti miji: Odpowatj tē-
lu swēmu, že žādosj, hěchu
křstj, swētū marnému.

2. Wezma křj s trpělivosti,
gitj cestau sprawedlnosti: W wj-
ře slova Božjho, poslauchati
Pána swēho. Spasitele GE-
zisse Křsta, kterýž wěrným, př-
něm jalým gest cesta gsta.

3. Pismo nam to zgeiwne praz-
wj, že křti swēt oblibugi: Křz-
kose swē w něm promodi, čis-
co se dobre widj: S swētem ta-
ke y ti pominau, po swē smrtj,
žiwota wěčného nedogda.

4. Prošime tě milý Křste,
rač nam datj srdce čiste: By-
hom tě nasledowali, marnosti
nemilowali. Swēta wšlosch
postaweného, na němž nenj, neb
se mēnj wse, nic staleho.

5. Degz nam chut miji k doz-
brenu, neb nemžem sami k to-
mu, Wez twe pomocy přigiti,
wždy nás tělo k žlenu natj.
Kterýž nasse nedostatky znās,
odpuš křstj, neprawosti, Pane
Bože náš.

(355.)

Gaf. Zwěstujem wām radost.

Do se libj Bohu, gsa žiw-
ot w slechetnosti, tenk mā
wzlostmobau, a žarmutkū dosti,
gest wšem w nenāwisti, galož w
swēm wēni, sam Pān Křstus
gisti.

2. Muz

2. Musy na se wzyti, duchow-
nj oděnj, trpěliwost, w času po-
kussenj, stroge se wždy k bogi, k
kteremuž má giti, bez tělesné
zbrogi.

3. Wěda že nic není, geho ži-
wot w světe, nešli pokussenj, buď
w zymě neb w létě, galž toho
zakusyl, Job služebník Boží, y
wyznati musyl.

4. A rossat se lekatí, nemá
toho bytka, ale vřskati, pod
Křystowa křížka, nebo w krátkém
času, má konec přigiti, takowě-
mu losu.

5. To jagistě znáje, kohož
Bůh miluje, že toho wždy nep-
wje, na světe sřuzuje, stroge ho
k životu, do něhož má wgti,
šrže mnohau plotu.

6. Gaťož příklad máme, na
Pánu Štěpě, genž to dobře zná-
me, že byl nehmilejší, wřsat
musyl trpěti, a tak do své slá-
wy, šrže muky wgti.

7. Y nenj služebník, wětší,
než geho Pán, an Křystus bá-
belník byl na světe nazwán,
genž nic neprowinil, ale wšsecko
dobře, wšem napotád činil.

8. K tomu geho swatj, wřsi-
čnj wywolěnj, musyli trpěti,
gšauc zde zawřenj, w tom se
wěstili, křož sau pro Štěpě,
sřuzowáni byli

9. Tež y my znáje, k sobě
Boží lásku, příklady magje,
mégmej s nimi částku, zde w
mnohém trápenj, a potom w ne-
beshch, w wěčném ošlawenj.

10. Teč se nestřachgme, kte-

říž tělo ruffi, w Bohu pewně
slugme, genž tělo y Duffi, mů-
že ošlawiti, a nebo na wěky, w
pekle zatratiti.

11. Mégmej to za radost, y
za prawě zboží, křož na nás zde
žalost, y trápenj wložj, křož
bude praweno, wšsecko žě proti
nám, pro Křystowo gměno.

12. Neb negšau žalosti, ro-
wně w tomto času, proti té ra-
dosti, a wěčnému křasu, kteržž
Pán Bůh sřogj, těm kteržž w
žármutech, pro něho ošlogj.

13. Náčil zaslíbiti, že s ná-
mi w sauženj, čee přitomen
bytí, a své potěšenj, sřbowati
ráčj, těm kteržž pro prawdu,
sřsauženi gšauc, pláčj.

14. Wrabčátko nřždě, bez
geho řřženj, na zemi nepadne,
také gšau řřčeny, wšsecky naše
wřasy, nemá zahynanti, žádnj
po wšse časy.

* 15. Blahosřlawenj gšau, kte-
říž w této chwli, wšse bezprávj
nesau, a řřkaj y řřwjl: Wěda
řřdo se směje, neb k wěčné rado-
sti, nenj w něm naděje!

16. Gřž tebe prošyme, ř nez-
beshch Králi, degž až wšse řřašřř-
me, gšauc w twě prawdě řřálj,
po časné žalosti, rač nás k sobě
wzyti, do wěčné radosti. Amen.

(356.)

Dožby chěl erbowan by-
ti, slawne koruny dogiti,
od Krále wěčného, ten má wě-
nost w bogi stalost, ošlawienau
mjti,

mjti, ginaf fu poctimostj te, ne-
muže prigjti.

2. Gafá nášš GĚjřs Křysťuš
Pán, gsa ođ Dťce na swět po-
řlan, dobrý bog bygowal, řdyž
moc swěta, y Křjžata s Mřřřř
přemohl wseřřř, řabla řkazyř,
řmřř porazyř, řraluge na wěřř.

3. Potom geho namešškowé,
wěrnj w poselštwj swědkowé, do-
bry bog provedl; Kdž; žmřka-
nj, z měšťa hnani, pro Krysta
býwali, potěšene, za trapi, ž
foruny dosahli.

4. Ten nam příklad Kryštus
vydal, lítup každý na křtu přiz-
nal, že audy mrtwitj, vůli Bo-
ží: a vsasť muoží, gi negsme
poddanj; kdo tak smře, w nedo-
věře, běda! že znamenj.

5. Świętu, Dáblu, télu swému
odpirati snażně gemu, weli řec
Krystowa, wjrau sýlni, pásky
plni gsauc, bog obdržíme, w
Boží mocy, bez pomocy lidské
switěžyme.

6. Staneli sfatan proti nam,
Božji moč bude zahtvan, s ko-
monstvom porazen, v rudem
mori, galžo mnozov, Božji pro-
tironicy: Sylai budme, v la-
sce sfugme, pravyh milovnic.

7. Kdo gest, genž by vsskobil
nam, budeli G. E. J. s. K. r. s. t. u. s. P. a. n.
a n. a. s. b. o. g. o. w. a. t. i. ? n. e. s. t. a. n. e. t. s. e. n. i. c.
z. l. e. h. o. n. a. m. : b. u. d. e. m. l. i. p. r. o. s. t. i. t. i. v. z.
f. l. y. s. s. i. t. n. a. s. , w. p. o. t. r. e. b. n. y. č. a. s. , d. a. t.
p. o. m. o. c. l. a. ž. d. e. m. u. .

8. Boże nasze geden w podsta-
tę, chrześcij słauzy wytworne tę,
wszystk nasze błasy, zprawia

Wzdyncy, nás jde wssecky, a buď
nás ochrańce, nebudeli twé po-
mocy, zabynem na fratce.

9. **Geizsi!** té gšme naděge,
že se nad nami smiluje, weleb-
nost Otcoma, w našich hříšich,
neprawostech gšauc, k tobě wo-
lame, twé pomocy we dne w
mocy, od tebe čekáme.

10. W tobět nášš žiwot zaleži,
neb každy fdož w tebe mři, žiw
bude, byt vmřel: při skonani
budiz s nami, fdyž budeme mři-
ti, pamět dobran, wjru žiwau,
deg při smrti miš.

11. Tak čnostmi gšauc obleče-
nj, milosti twau posylněnj, za-
tebu pugdeme, řdy knam přiga-
des, a přivedes, wslechy w-
den poslednj, o Pane náš, poz-
mij na nás, smiluj se nad na-
mi, Amen.

(357.)

S. Wmocy w mandrossi dobr.
S Ide swati pramdu magic,
 Boha swého prawě znagje,
 wydali se na to sylně, Bohu
 slaužiti vsylně.

2. Poddawajcie tělo duchu,
pomolnj swatemu Duchu, litu-
gje což dřim že bylo, suaznj
asauč, by giž nebylo.

3. Když jim mřelo k Bohu g-
ti bylo, snadne tež dogyti; kř-
stůg wjali w geho syle, činjce
sobě nasyle.

4. Nechčegic rozkofse miti,
nestydjli se nosyti, w srocy n na
tele Krysta, gich on byl nade-
ge gista. 1. Jan. 5. 3. R. 4. 16.

1. Jan. 513. R. 4, 16.
f. 31v

5. Zlych od hříchů vystřihali, a tu pokání nutkali, aby dozdance milosti, potom šli k věčné radosti.

6. Ať však ge Bohu tak mile, měl světlí velmí za nemile, nepřal gest jim živu byti, až ge přivedl y k zabiti.

7. Gakež koli w světe hruzy, promaz, okowy, řetězy, lahodná řeč, neb ostrý meč, ni zvěř lita, nebyla wěc,

8. Gessťoby ge odhrožyla, od lásky Boží odtrhla: hrozna twař, vkrutný žalář, hlad, metla, tyran, žly modlár,

9. Wšsecko gest bylo neplatno: (ať světu byli dšwadlo, gako ohryzek a smeti,) stale w Krystu byli swatí.

10. Někteří kamenowani, na křižích roztahowani, bití, trháni, palení, y na ostrówj metani.

11. W těch pak mučach neswau mocy, ale Krystowau pomocy, přemáhali sau wšsecko žle, pro zkuseni dopuštěné.

12. Gichž nebořatky doplnil, a winy swau křwí zhladil, bez nichž y tehdaž nebyli, když sau pro pravdu trpěli.

13. A tak sau zde wšse trpěli, wjrau w Krystu wšezly, w dobrem do smrti trwali, bog swúg swatě dořonali.

14. Po wšezštwj magiř chwalu, w Krystu Gějisti nematu, ž něhožto wšedně wšse mohli, bez Krysta pak nic nemohli.

*15. Genž gsy pomohl swatým, Kryste, pomoz nam w swe

pravdě čiste, w trpěliwosti škonati, w nebi s nimi přebýwati.

(358.)

G. Ach Bože gať mnoha žalost.

Sěgmej příklad wudce swěs-
ho, Pána Gějisse mile-
ho, genž snášel w světe šsanžes-
nj, až smrt hořkau w potupen-
žid. 12, 2.

2. Ten příklad on swým zuz-
stávil, prw než se stane gjm praz-
wiř, že škrze mnohá šsanženj mu-
šezj gíť k osławeni.

Matth. 7, 14. Skut. 34, 22.

3. Proto by se nehoršili, když-
by proň trápení byli, také hroz-
ně mordowani, světu k potupě
wydáni.

4. Žla: budau wás wydáwas-
ti, a w swých sněmich bičowati,
wodiť před wladáře, Krále, pro
swědectwí ž mně štále.

Matth. 10, 17. 18. Marc. 13, 9.

5. Protož nechtějte se báti,
těch genž budau mordowati, bog-
te se gen Boha swěho, genž máž
žatratí hřisněho. Mat. 10, 28.

6. Neb oni gšau w tom domně-
nj, že má Bůh swě žalsbenj, když
geho Swatě mordngj, a ž swěta
ge wphlazugj. Jan. 16, 2.

7. Dagit počet ž toho wšseho,
draba gest smrt swatých geho,
před očima Hospodina, Gěju
Krysta geho Syna. Žalm 116, 15.

8. Tam spravedliwí w štálo-
sti, postáwí se žhm k žalosti, genž
ge před tím šsuzewali, žiwotem
gich pohrdali.

9. Tu bezbožnj ž žformancez
njm

njm, nad nenadašim Spasenim, gegich, řeknu sy z žalosti, pro Duchu swěho vzkosti:

10. Wy sme ge potupowali, oni se swatými stali, od prawdy sme odstoupili, a z nich sobě smjch strogili. *Maudrost. 5, 5.*

11. Magie tedy slyb od Pána, že wšem wěrným bude dána kořuna spravedlnosti, genž setrva: gi w skálosti. *Maudr. 5, 17.*

Marc. 13, 13. Zgew. 2, 10.

12. Trwagme w trpělnosti, w modlitbě take w swatosti, (a) wtru, swátost Pán spoguge, (b) ohen swětkost prokazuge.

(a) *Jid. 11, 6. 12. 14.* (b) *Filip. 2, 15.*

13. Neb toho swěta trápeni, oně sláwe rovně nenj, kteráž se má zgewit na nás, trwat bude na wědný čas. *Rjm. 8, 18.*

14. O Krysťe náš mlyš Pane, twá wúle ať se wždy stane, po přeg nám w křiži skálosti, po smutku přiwed k radosti. Amen.

(359.)

W Spasitel náš P. B. wšemo.

W Amatusmež na swatých řkonánj, na gegich při Krysťu bogowánj, gich následugjee, w nebi s nimi býti žádagjee.

2. Jan Řetitel (gakž sám Pán Krysťus swědčj) mezy Syny lid: řkymi newěstj, řdž Králow: řké twári, nezamlčel prawdy, stat w žaláři.

3. Ondřeg swatý na dřewo odsauzen, řekl směle, bjdně gfa roztazen: Řiže sem se nebál, sláwy řiže nebylbych syč řázal.

4. Tomáš před tjm w tře mlyš dosti, rozhorliw se, řal přjklad skálosti, na ohen byl wržen, řdž neshorel, ofstjpem proboden.

5. Matěg take wzal na se gho Páne, od mnohých bjdně ř těsně smrti bráne, přišel, řtat řekerau, řdž trestal židů řkost a newěru.

6. Marek swatý po měsě byl wlečen, o kamenj na těle potku: řen: Roztažen, potrhán, s posměchem na smrt bolesťnau wza dán.

7. Filip s Jakubem (řterých slawě menšj,) w horlivosťi nez byli newmenšj: Filip kamenjm bit, řa žiwa gfa ř dřewu řřiže přibit.

8. Jakub Alfes w Geruzalé mě, řdž wčil to řle židowřké plěz mě, řřřen z řhrámu dolu, a dřewem dobit, gfa žiw odpoku.

9. Petra, Pawla, došlo řěž řsauženj: Petra wšsem na řřiž powěšsenj, a to hlawau dolu, aby nebyl rovný Pánu swětu.

10. Pawel řitrát metkami byl mřřkán, gednau w řyřřis na smrt kamenowán, měl nesčislau neřeřt, naposledy w měsě řřjmě řtat gest.

11. Jakob Zebeděš, gménem wěstj: (Řniha řkutů Apostol: řřch swědčj,) řtat od Herodesa, ř pětj řalicha Páne pozmán gfa.

12. Wawřinec Krysťu wěrný wčedlnjř, řřřřř dobrý, řtatečný mučedlnjř, na rostě gest pečen, a řak řhuem wřkutně wmučen.

13. Bartoloměg od řeněži

II

Modřár:

Modláršich, ošocen gfa, jaz
fuschl maš hroznych, neyprve
řhymi prán, z řáže odřen, a taš
žamordován.

14. Mathaus ten žyřkal E-
gippa Krále, w Mauteuinřke
zemi včim řiale, řdyž řlěmu od-
pyřal, hlavu pod meč pro Bo-
žj pravdu dal.

15. Esimon, řudas, oba
bratřj vlaštnj, byli taš žalostí
včastnj: Esimon vydán na řěžj,
gfa we řtu a dwadřeti lětech gžj.

* 16. Taš (hle) vřkau cestau
wřřickni Ewatj, z toho řvěta mu-
řyli ře bratři: my to pamatřgne,
a gich (řwřg řěžj berauc) ná-
řledřgne.

17. Pane Duch hotow, ne-
mocně řělo, aby mile pro tebe
trpělo, rač ge pošynřiti, ř počtu
wřřech řwatřch nás řřipogřti.

(360.)

Gafu: Otce nebesřkého, pochw.

Swatě Apostolř, Pane wěř-
ně pošly: Pravdy řaza-
tele, y gi činitele. Čluffj řři-
pomjnati, gich nářledowati, Bo-
ha w nich miřowati, ř nimi ře
řrownati, w dobrém řetřwati.

2. Řeb pro Pána řvěho, wřře-
řko opuřřili: Což měli časného,
řim radj pohřdli. Řdyž ge řry-
řus pomolal, řa řebau gř řa-
žal, ničmj ře neměřřkali, řned
řa nim ře brali, a geg poškau-
řali.

3. Dwanáč gich wřwolil, a
ř pracem řawážal: Po wřřem

řvěřě gřti, řim mile řořřázal:
Řibj gďauce řázali, ř pošánj woz-
řali, řrawě řim, ře řryřřus řam,
na řmř pro ně wřďán, wřřal z
mřřwřch řařo Pan.

4. Dřpuřřěnj řřjchř, ře řeřř
řim řgednřno: Řdo řen řřj
wěřřiti, ře řim bude řáno: Řal
řim moč řwan na řemi, řřjchř
odřpuřřěnj, řázal wěřjch řřřřti,
řřařenj řwěďřiti, řimř to řwřřřiti.

5. By w tom byli řřlnj, řal
řim Ducha řvěho: Řterřž ge
wřřčřl, řwatě řrawďě řeřo:
Řterřchř řařž řřřgali, ř řacem
ře řďđali, řřli wřřřdy po wřřem
řwěřě, wěře řrawďě řwatě, řařře
gi w čřřřřě.

6. Řimř a řařřařy, mnořě řau
čřnřli: Řřabřly wřmjřřali, y
mřřwě řřjřřli: Řřřrawugje ne-
mocy, Pána řryřřa moč, řřj-
řřuě napomřnali, by řřjchřř ne-
řřali, a z řřwřnjř ře řali.

7. Wěłmi řřřř byli, ř řřđem
řřjwěřřimř: Ř ten řwěř neřřali,
řřawu pošřřili: Ř wřřě byli
řřlnj, w řřřře řořřřlenj, na to
řamě mřřřřli, by řřjřřuě řřřřali,
řu Pānu řřřwřřřli.

8. Wěłmi mnořo řřđj, ř wř-
ře řbrřřřli: Wřřřdy po wřřem
řwěřě, řřřřew řařřřřli: Řowoz-
řřawugje řimřch, řu řřřčy wěřj-
čřch, ři řěž řimě řwřřřli, řař řřř-
řew mřozřli, Pānu pošřmanřli.

9. Řa řřau wěřřnau řřřčy,
řřali řřau řđřřřu: Řeřo ne-
řwěřjch, vřřřady řřřřřu, řegřch
mnořě čřnřli, vřřřřně řřřřřli,
wř

wen ; obcy myhānēli, přechodu nedali, ge kacyrowali.

10. Wsse to přemāhali, gsauc e ; Křsta sylaj : Žlych se nic nedāli, ni gegich hanēni. Wēzenj, posinjwāni, meclami mřskānj, wsecko ssašfeli tisse, pro Pāna Gējisse, podnikali to wsse.

11. Mēkterē kameuim, do smrti wbili : A gihē na kējich, tējce vmučili : Mēcem sau ge sfinali, y za žiwa dēli, mukami wkrutnymi, smrtmi přetěžky, i, ž swēta sessli wšickni.

* 12. Błahoslavenā smrt, swatych Apostolū : Pānē wēlnych swēbtkū, gich nāsledownykū : O degj nām wēlny Pāne, prošymē pokornē, swatych nāsledowati, swatē žiwu bhyti, s nimi kralowati.

(361.)

Gako : Duch swatý řdyž na.

Wmoc, w nandrosti dozbrěho, chwalmēj Boha ž swatych geho, gimž dal swēt, dābka přemocy, tēlo, w ždramj y w nemocy. Gal. 5, 24. 8, 14.

2. Nāsledūgmež žiwota gich, zwlāstj Gējisse Pānā gegich, kterch žiw bpl neyswētēgi, proztož māchwāly hognēgi. Filip. 2, 9.

3. Ewatj ač gsau w swētē bhyli, wšak swēta nemilowali, sedce myšlenj y žadost, magje tu kdej wēcnā radost.

4. Byli zde gako w omyle, pečugje o wēcnē dobre, kdejto bez přebra, bez plata, každā Dusse gest bohata.

5. Gichžto gest nezdwihla pýcha, v wjēc bydlili ; ticha, tēz lo duchu poddāwagje, a we wšem dobřēm pracugje.

6. Mnj gich chwāla podtrhla, žādūā žalost neodtrhla, od milowānj Božjho, mēli posylnēnj ž nēho.

7. Mlkořt tēla neswāzala, ružka cychho nebrala, hūw ge, ni žawist šodila, ani škaupost oslepila.

8. Mēdbali swēta marnosti, žiwj gsauc w lāse, w šwornosti, pěti magje o špasej, lidškē, tātē y swē wlastnj.

9. Swētškau slāwu opaušfēli, w chudobē swāg žiwot wedli, potratili časne žbožj, a to wsse pro gmēno Božj.

10. Hlad, žjžēh, tēla trāpeznj, nesli mnohā žarmaucenj, přjznē swēta wřkagje, w samēnt se Bohu radugje.

11. Ž mēst puženj podstaupili, ge gako žlōwince bili, wymjtagje ge ž sebe wen, gesttož gich swēt nebyl hoden.

12. Trpēli žymu y bjdū, nez wžactnj gsauc žlēmū lidu, pro prawdu hrdla složili, aby k wēcnosti ožili.

13. Y dāno gim w nebi dosti, w tē dokonalē radořti, kdej chwāla Dcey y Synu, milēmū Duchu swatēmū.

14. Ať se nām tāj mlkořt stane, prošymē nāsš mlky Pāne, pomoz swatē žiwu bhyti, s sebau w nebesch bydleti.

2) O Blahoslavené Panně Marygi.

(362.)

Kryne.

Gaf. Pán Báb wšsemohaucy.

Drye eleysou. D Bože k nám se sflou, Bože na cínch srdcch, pokoru patřicj, smilůg se nad námi.

2. Gafj sy na Marygi, wyhlédna, zwelebil gi, ó wyhledniž y na nás, na milost přigini nás, smilůg 1c.

3. Neghmei owšsem hodni, hřešice den po dni, wšsak šlad hřešy nášse, pro Krysta Gěšise, smilůg 1c.

4. Kryste eleysou. Králi hra-
du Synu, Pane Gěsu Kryste,
Synu Panny čisté, smilůg 1c.

5. K sláwě Synum lidšym,
pod srdcem Panenským, odpo-
čiwals mile, Cy, y této chwile,
smilůg 1c.

6. Nač nás nawšstiwiti, přibytel w nás niti, my w tobě, a ty w nás, ať gšine na wěčný čas, smilůg 1c.

7. Kryne eleysou. D Pane k nám se sflou, milý Duchu swatý, njmž Krystus počatý, smilůg 1c.

8. Sprawils Panny žiwot, aby se gegj plod, bez hřešů narobil, a nás wyswobodil, smilůg 1c.

9. Y nás prawdan ošwět, pomoch swau poswět, abychom wždy byli, Bohu lidé milj, smilůg 1c.

10. Amen, takě wěřime, že to obdržíme, čest Bohu buď w

nebi, nám pokog na zemi, z té milosti, Amen.

(363.)

Et in terra.

Stě nebeskř Bože, smilůg se nad námi. Známe to Pane Bože náš, že se na zlost hřešicch hnewals, gisti to smrt Syna twěho, ja nás wšřizoraněho.

2. Wělli drah náš zmažán býti, mysl zaň těže platiti, wolage, pročs mne opustil? Swěděj žes mu neodpusil!

3. Protož se hřešij děšyme, a wšsak žes smiren wěřime, Syna swěho žalsuhami: Dťe smilůg se nad námi.

Synu Wykupiteli Swěta Bože, smilůg se nad námi.

4. D Kryste Spasyteli náš, že k nám w přimnau časťu mās, wklazugi twá trápenj, gjmž počtu žadněho nenj.

5. Wyp naděgi w tobě kladem, wšřknuti ohniwým hadem, hrnau se pod twá ramena, k nám na těži roztážena.

6. D přimlun se k Dtcy swěmu, gsa obět přigemná gemu, žastup nás swými ranami, Kryste, smilůg se nad námi.

Duchu Swatý Bože, smilůg se nad námi.

7. D stědrý dáree milosti, wěrně Dusse šladh hosti, nebudelit twě pomocy, segdem bjdně w swě nemocy.

8. Swěděj twě slowo, že swy-
mi

mi, Pfānjmi newymkumymmi,
pracugeśś, nām pomābhage, Ab-
ha Dteē, w nās wplage.

9. N nynj diko to koneg, hrieh
nâm metwiti pomâheg, iustâwa-
ge w nâs a s nâmi, Pane smilug
se nad nâmi.

(364.)

Credo.

Serjime wssickni w Boha.
 Pana nemysliho, Dce
 wssemohauchho, wsselko gest
 stworeno od neho, cozoli mu
 widjno byti, take coz se nemu
 spakriti.

2. V m gednoho nasseho, S^te
ju Krysta Pána, Boha večného
Syna, s nimž geho bytnost gest
predivná; gest Syn Otce gedno-
rozený, Bůh z Boha, večný,
nestvorený.

3. Světlo ; věčného světla,
 Bůh ; Boga pravého, nevčinen
 od něho, spolu rovný v podsta-
 tě jeho, sřz nějž všechno jest v-
 činečno, v nebi y v zemi což
 stvořeno.

4. Stejněžto pro nás lidj, a
násše spaseňj, s staužil s nebe
na zemi, wtělil se w žiwot čisté
Panny, tak lidšše přirozenj při-
gaš, w kterémžto na světe ob-
cowaš.

5. Trpěl mŭky, v mrtvici, v třetj den; mrtvých vstal, k Otci se do nebe bral, v tom člo-
věčenství, kterejž jde vzal, zase
v den poslední sem přigde, žive
v mrtvé soudit bude.

6. Také w Duchu swatého sřez
ně wěřime, že gest Bůh wyzná
wáme, gen; od Dce, Syna po
Hodj, a z Dcem, Synem spo
lu se ctj, mluwjwal skz Proro
ky widněy.

7. Tęz gednau cyrkaw swatau,
obecnau Křestianskaw, známe y
Upowstolkaw, w nż gest Křest,
odpuštěn hřichům; w tē wře
řdny smrtwých wstāneme, odpła-
ty w nebesých dojdeme.

(365.)

Gafo: prišloť k nám padlým.

Dha Otce nešiklého, w
mocy, w lásce, w mandro-
sti: Welebme z srdce pravého,
s náležitou wdělností: Wčasni
gsane Syna geho, nám podle
slibu daného, nám k sláwe wě-
leného.

2. Paanu pokornau w chu-
dobe, ctnost magich za zbozi
Bzwolił za matku sobe, nej-
świętější Syn Boží: Hledit on
na ponížene, vsak čistotau vz-
dobene, i wjry k ctnosti na-
konné.

3. Angel Gabryel vyslaný,
vysed s velikou vážností: Do
pokojů té Panny, v hrad s
mnohou radostí, co Bůh v ra-
dě své vložil, aby člověk vadlý
ožil, takto gest jí předložil:

4. Zdráva buď Panno milo-
stná, milosti obdařená: Pán
Bůh s tebou, vše radostná, ny-
níž gest přinešena. Až Syna
Vauno porodíš, jméno mu bý-

ti má, G. Ejs, tent veliký bu-
de, jwjs !

5. Vměřivši Panna tomu,
Pána Krysta počala : Z toho
y hned, když do domu, Alžběta
se dostala, Jan křtitel měl své
weselé, wital svého Spasitele,
na svět přišlého w těle.

6. Alžběta zřekla s radostí, o
Panno požehnaná : Plodem sy
plným milosti, z wššena přze
Pána: Blaze tobě Panno mi-
lá, že sy Bohu wvěřila, staneš
se cožs šlyssela.

7. Ach, odkudž mi to pochá-
zí, že Matka Pána mého, te-
mne s tím plodem přichází, do
přibytku špatného? Ah tož mi
se hned přidalo, že mě nemlu-
wne zplesalo, gažž twé slovo
se stalo.

8. Marna čekla té chvíle, že
přišla ta hodina: Welebi Du-
še má mile, dobrého Hospodi-
na: Duch můj žiwati mi we-
li, kteržž se wracné weseli, w
Bohu mém Spasiteli.

9. O Bože gaž milostně gest,
twých slibů naplnějí: Dwssem
pak gaž předwtně gest, Syna
twého wtělení: Což byl, to by-
ti nepřestal, což nebyl, to pro
nás přigal, když se Bůh člowe-
kem stal.

10. Wiž co posslo z prwnj ze-
ny, od hada zamedenó: Ddga-
lo semeno ženy, nám w ráai
zastíbené: Budiž tobě chwála
wěčná, Bože lásko nekonečná,
Amen, staň se tak, Amen.

(366.)

SS Agice památku nyni, Ma-
rye, čisté Panny, gažá
čest jí náleží, zuegme, o lidé Bo-
ží: Poklona s dšměrností, mo-
dlitby s dšky, wnitřností, gšauť
Boha žiwého, wlastnj čest samé-
ho.

2. Přjmluwce náš gest Kry-
stus Pán, o tom piše swatý Jan,
aby se wždy nim těšil, gestližebn
kdo zbřessil: Za násse promi-
něni, stal se obět slitowání, y za
břichy wššeho, swěta nepravě-
ho.

3. Tent se pak chowá wětiwě,
když rozgjmá bedliwě, gažé došla
z milosti, ta Panna důstogostii.
Wiru ctinost gegi chwáľ, w njž
stanžila Bohu Králi, to wšse zwe-
lebuge, a gi následuge.

4. Šlyssic tedy o Marysi
Panne, následugmež gi, aby-
chom též radostí, došli z Boží
milosti: Ah, mělai wiru w
Krysta, že pro něž žstane čistá,
magie geg za svého, Spasitele
etného.

5. Ač w chudobě žstáwala,
wšsal sobě nezauffala, na tom
wždy magie došli, což Bůh dā-
wal z milosti: Erdce chudo-
bnych swatě, gest nade wššech
bohatě, Bůh genu spomáhá,
gměnj dáwá drabá.

6. Gšaucy od Boha žwšse-
la, byla wšbec přjkladná, w
pokore a w tichosti, w studu wlaš-
stě střednosti: Dewažmež toho
lehee, Bůh zamjta ano wrese-
swár:

swárliwé, objerné, smilné a nád-
herné.

7. Nuž wssyckni malj welicij
(zwólásti Panny a Panicy,) smil-
stíwa wždy wjlegme, a ctnostné
se chowegme: Pán G. E. J. s. wssch
nás ženich, obliži byt w srdech
nassich, tak se k nám připogj, a
nás s sebau spogj.

8. Slowo Syna milowala, a
geho poslauchala, ginym to přiz-
kazugje, aby ho slysseli etje: Až
w Galilejské Káně, řekla slau-
hám Křysta Páně, což nám řekne
toli, činte k geho wůli.

* 9. Chcemli Bohu milj byti,
bledme částku zwoliti, tu dobran
slovo Boží, to prawě wěčné zbo-
žj: Křysta pak poslauchegme,
nálezkaw se wstříhegme, y lid-
ských domácnj, z Pokřytských
wčenj.

10. K tomu rač nám dopo-
mocy, Syn Marye swau mochy,
Pán G. E. J. s. Nazaretský, kterýž
vmřel za wssceky: On pro swé
zastlawenij, deg nám hříchů od-
pustienj, vzdal pekelný plamen,
deg w nebi byt, Amen.

(367.)

S Alrna přeswatá Panna,
těšse se ze Panu Pána,
Wdespáše Matkau byla, tak
Boha srdečně chwálila:

1. Welebij má Dusse Pána,
k wěcem tak slawným pozwaná,
w Spasitelj duch mŭg gij swém,
rozjswel se přelaskawém.

2. Ze bez gáť mě zasluby, wze-

zřel na nžkost swé sluby: bla-
hoslawiř mne gij budau, lidě,
genj swětla nabudau.

3. Při mně se wěc dimná sta-
la, nesmírná moc profazala,
Monarchy nepřemoženého, měgž
čest swatě Směno geho!

4. Milosrdensťwí twé Pane,
gij po wse wěky wěků stane, nad
těmi genj se tě bogj, při twém
slovu wěrně stogj.

5. Namenem swým ditwé
mocy, defázal Pán ten přestřwa-
ch: rozumj wssch lidj pyšných,
pomátl, a dal gich pychu w smích.

6. Z stolice zwratil pyšného,
odpárce welkomlwného: na-
proti pak pomýřil swých, duchem
celým ponizených.

7. Nařmil račně dobrými,
wěcmi nepřelaccenými: a bo-
hate prázdně pustil, k swým po-
kladům gich nepustil.

8. Přigal Izraele swého, na
slib Boží zpolehlého: pámětlí-
wým byw na wěrnau, milost
gim wěrně přirčenau.

9. Co mluwil Bůh Dtcům
nassim, s Abrahamem ginym
dalssim, to splnil nám semeni ge-
ho, poslaw na swět Syna swého.

(368.)

S Alrna Bohu na wýsosti, buď
z té nesmírné milosti: Žeť
nám račil Syna swého seřlati z
nebe milého: A na zemi, mezy
lidmi, pokog, dobrá wůle wsemi.

2. Gij přislo to Směně ženj,
Syn Boží w Rági sljbenj: Křes-
ť

U 4

rpž

ryj potřel hada hlavu, a nám
zřkal věčnou slavu : Wěc se
stala, giž žádala, Ewa, kbyž Sy-
na dostala.

3. Giž Pána sme došli toho,
po němž Lámech taužil mnoho :
Ten těšši, ten neformautj, ten
dává Dpocinutj. Od práce-
ho, a bjdneho, toho žiwota na
šeho.

4. Panstwj židů, giž přestalo,
Křstowo věčné nastalo : Bůh
spaseni, z Syna dal, galž Já-
kobš Dawidem žádal. Giž zge-
wil se, kořen Jesse, kterjž nám
radost wždy nese.

5. Giž nebesa rosu dala, spra-
wedlnost země powstala : Giž
počala Panna Syna, a tak při-
šla tá hodina : Giž prorocy,
dnem y noč žádali sobě pomocy.

6. Protož Pane Bože tebe,
králi y země y nebe : Wšickni
etjme, a chwáljme, wjwáme,
dobrořečjme : Ditky wrauch, w
stáwě síkwauch, slyš o Bože wše-
mohauch.

7. O Beránku Boží tichý,
kterjž snjmáš swěta hříchý : smi-
lůg se nad všemi námi, z oha-
wenj sme winámi : Wolagjch,
slyš sedjch, na Dce swěho pra-
wicy.

8. Ty gsy ten sám neyswětě-
šši, tys Pán neywjwššenešši :
Tys Gěšši dobrotiwý, wšech
spaseni žádostiwý. Máš sláwa,
ženjch, hlawa, král, pastýř ara-
dost prawá.

9. Těšiteli Duchu swatý kte-

rymž gest Křstus počaty : Wě-
čné z Dce Hospodina, pocháze-
gich y z Syna. Budjž chwála,
wždycky stála, o Do' roto nesto-
nalá !

(369.)

SSS Elebj Dusse má Hospodi-
na : a weseli se duch můg
w Bohu Spasyteli mēm.

2. Že wzejšel na ponjzenj děw-
ky swě : Neb aý blahoslawiti
mne budau wšicknj Národowě.

3. Neboť mi vědnil weliké wě-
cy, ten genj mocný gest : a swatě
gměno geho.

4. A gehož mīlošrednstwj od
pokolenj, až do pokolenj : bogjchm
se geho.

5. Dokázal mocy ramenem
swým : rozptýlil pyšné myšle-
njm srdce gegich.

6. Zházal mocně z stolic : a
powyššil ponjzených.

7. Lácně nakrmil dobrými
wěcmi : a bohatě pustil wraždně.

8. Přigal Izraele služebníka
swěho : pamětliv gsa na mīlo-
šrednstwj swe.

9. Gakož mšurwíl k Dtcům
náššim : Abrahamowi a semenj
geho na wěky.

(370.)

G. Aý Panna gest pozdrawena.

SSS Elebj Pána Dusse má, a
w něm potěšeni swě má :
Duch můg w Bohu se welebj, w
mēm gebiněm Spasyteli.

2. Neboť sřize swě wělenj,
oslawjše

ostawil mě ponizenj : přiča-
těl z těla meho, krew z krewě mé,
gsa Pán wšeho.

3. Z tohož radosti nabude, a
mneblahoslavit bude, wšecky
rozumně stworenj, wzdawaje
Bohu chwálenj.

4. Gistěť mi weliké wěcy, wči-
nil, ten wšemohauč, gehožto
gměno swatě gest, genuj same-
mu slusj čest.

5. Duť milosti swě člowěku,
přege, wšelikého wěku, kterjž se
ho wěrně bogi, gsau w geho swa-
tém pokogi.

6. Na žlých dokazuje mocy,
neb hotow gsa wšem pomocy,

rozptyluje dusse hříšně, w do-
mneč swátosti pššně.

7. Lidi slawně a newděcně,
žlžjž z Stolic bezpečně, a po-
forných powyšsge, swau milosti
ge daruge.

8. Račnym dobré wěcy dává,
sytych Duchů tak nechává : hled-
mež wšeckni wděcnj bñti, a před
nim se wždy nřiti !

9. Přigal mile Izraele, po-
slaw, mu giž Spasitele, gskž
slibowal Dcům nassim, Abra-
hamowi y ginym.

10. Slawa buď Dcě wěcně-
mu, Synu, y Duchu swatému :
Ten Bůh gediny, buď chwálen,
nynj y ná wěky, Amen.

3) Uaden Swateho Jana Křtitele.

Piseň Zacharyasse Kněze.

Luk. 1, v. 67 = 79.

(371.)

W Džhnany Pán Bůh Izra-
elsk, že wěnil wykaupe-
nj nawšstjw Dárod lidsk.

2. A wyzdwihl nám Doh
spasenj nasseho, w domu Dawi-
da slujebnjka swěho.

3. Gakož mluwjwal skřz wsta-
swatých Proroků, kterž Duchem
swým naplnowal od wěků :

4. Že budeme z nepřátel na-
ššich wywobozeni, a z rukau nás
nenáwidjých wyprostěni.

5. K wěcněj milosrdnstwj z
Dcě nassimi, rozpomenul se na
mlauwu swau swatou s nimi.

6. Gakož přisáhl Dcě nasse-

mu Abrahamowi, že gistěť to dá
a spomůž Izraelowi.

7. Abychom gsauc nepřátel
zprostěni wice se nestrassili, ale
gemu po wšecky dny s potěše-
njm slaužili,

8. W swátosti a sprawedno-
sti před obličegem geho, po wše-
cky dny žiwota nasseho.

9. Ty pak dítě prorokem neg-
wyššjho slauti budeš : a před
twarj Páně, cestu mu stroge pře-
degdeš.

10. Aby dáno bylo lidu geho
spasytědně vměnj, na wšech
hříchů gegich gistěť odpustěnj.

11. Skřze střewa milosrdn-
stwj Boha nasseho, w nichž nás
nawšstjw, wysšed z trůnu swěho.

11 5

12. W

